

[Justitsministeren.]

lenes kurs, i alt fald i tilfælde, hvor der er tale om hensynsløse eller uansvarlige forhold fra de pågældende trafikanters side.

På to områder har lovforslaget fastholdt de hidtil gældende bestemmelser. Det gælder — som jeg nævnte — reglerne om erstatning og ansvarsforsikring, som altså nu drøftes på nordisk plan, og det gælder bestemmelsen i § 75 om de motorsagkyndige, hvilken bestemmelse er uændret. Jeg havde håbet, at det under behandlingen af lovforslaget havde været muligt at foreslå en ændring af denne bestemmelse, som jeg ikke finder tidssvarende; men den betænkning, som nu foreligger, er afgivet på så sent et tidspunkt, at det ikke har været muligt at tilendebringe overvejelserne i tide. Hele spørgsmålet vil imidlertid nu blive taget op til grundig overvejelse, og det er min hensigt til efteråret at fremsætte forslag om ændring af bestemmelsen, overensstemmende med resultatet af disse overvejelser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de af mig stillede ændringsforslag, og at man ved tredje behandling stemmer for lovforslaget.

Thisted Knudsen: Jeg har ventet med at tage ordet, indtil justitsministeren havde talt, da jeg gerne ville høre, om ministeren havde bemærkninger at gøre til den færdselsstatistik, jeg fremlagde under lovforslagets første behandling. Jeg forstår imidlertid på ministeren, at han henholder sig til de oplysninger, der er givet udvalget og optrykt som bilag 1 til betænkningen. Jeg takker ministeren for denne redegørelse. Man kan vel i og for sig sige, at mysteriet nu er hævet; men efter min opfattelse bliver tilbage, at der i den periode, hvor den nye hastighedsbestemmelse har været i kraft, sammenlignet med den periode, da vi havde begrænset hastighed, har været en ikke uvæsentlig stigning i hvert tilfælde i de kvæstedes antal. Man kan diskutere årsagerne hertil, og jeg ved, at påstand vil stå mod påstand. Jeg ved også, at man vil henvise til, at motorkøretøjernes antal er steget meget stærkt, men jeg har nu den opfattelse, at en ikke uvæsentlig årsag til denne stigning i ulykkestallene må hidrøre fra den nye hastighedsbestemmelse.

Det, der for mig er afgørende, når talen er om de vigtige afstemninger, der om lidt skal finde sted i det høje ting, ikke mindst afstemningen om ændringsforslaget om en hastighedsgrænse — nr. 41 — er den baggrund af usikkerhed, som er kommet til orde. Vi står i øjeblikket i den situation, at den højtærede justitsminister fra tingets talerstol har sagt, at han ikke troede på, at en hastighedsgrænse ville medføre en nedgang i ulykkestallene; men i bilag 1 i betænkningen siges det udtrykkeligt:

„Det er betænkeligt på grundlag af disse tal at udtale sig om spørgsmålet om, hvilken betydning ophævelsen af hastighedsbegrænsningen pr. 1. juli 1953 har haft.“

Altså — ministeren tør ikke udtale sig. Baggrunden for den afstemning, der skal finde sted, er altså bl. a., at landets ansvarlige justitsminister ikke i denne sal tør stå op og sige: jeg tror ganske bestemt, jeg ved efter tallene, at fri hastighed ikke bevirker flere ulykkestilfælde.

Det andet, man må hæfte opmærksomheden ved, er noget, der er enighed om i tinget, nemlig at vejnettet i Danmark i det store og hele ikke er udbygget til den såkaldte frie hastighed under ansvar. Jeg har mange gange nævnt de dårlige overhalingsmuligheder, den tætte bebyggelse, de mange cyklister o. s. v. — altsammen noget, der skaber forøget risiko. Der er enighed om, at sådan er tilstandene på vore landeveje.

Dernæst synes der også at være enighed i tinget om, at færdselskulturen endnu lader meget tilbage at ønske; jeg tror ikke, nogen vil bestride denne opfattelse.

Endelig ved vi, at motorkøretøjernes antal stadig vil være stigende, uden at det vil være muligt at udbygge vejnettet i tilsvarende tempo.

Alt dette giver et billede af den usikre baggrund for afstemningen. Jeg er i og for sig tilhænger, af fri hastighed, men jeg mener, at forudsætningerne herfor må opfyldes, og den første forudsætning er et vejnet tilpasset den frie hastighed i langt større udstrækning, end tilfældet er i dag. Den anden forudsætning kan motorkørererne selv klare: en langt bedre færdselskultur på vore landeveje end den, vi har i dag. Disse forudsætninger er ikke opfyldt, men